

- zrušil body 1, 3 a 4 výroku napadnutého rozsudku, a následne
- priznal odvolateľke primeranú náhradu za majetkovú a nemajetkovú ujmu, ktorú utrpela,
- priznal odvolateľke primeranú náhradu za hanlivé výroky zo strany FRA voči nej a za ujmu na jej profesionálnej a osobnej dobrej povesti,
- uložil FRA povinnosť nahradiť trovy konania na prvom stupni a odvolacieho konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

- 1) Prvý odvolací dôvod je založený na nesprávnom právnom posúdení a zjavne nesprávnom posúdení prípustnosti nového žalobného dôvodu a dôkazov predložených na základe článku 85 rokovacieho poriadku; porušení práva na vypočutie; neexistencii spravodlivého procesu; porušení zásady účinného prostriedku nápravy pred súdom stanovenej v článku 47 Charty Európskej únie; obmedzení práv a porušení článku 52 Charty Európskej únie.
- 2) Druhý odvolací dôvod je založený na nesprávnom právnom posúdení a zjavne nesprávnom posúdení bodov 112, 115 až 117, 126, 140 až 142 návrhu odvolateľky na náhradu škody týkajúcej sa údajného porušení článku 2 ods. 3 nariadenia 1049/2001 ⁽¹⁾, porušení článku 8 EDP a porušení bodov 63 až 65 rozsudku *Bavarian Lager* ⁽²⁾; porušení povinnosti odôvodnenia vo vzťahu k pôvodnému čiastočnému zverejneniu *erga omnes* a následnému úplnému zverejneniu osobných údajov odvolateľky; porušení právnej rovnováhy stanovenej normotvorcom EÚ medzi nariadením 1049/2001 a nariadením 45/2001 ⁽³⁾; a porušení rozsudku *Bavarian Lager*.
- 3) Tretí odvolací dôvod je založený na porušení článkov 134 a 135 rokovacieho poriadku a porušení povinnosti odôvodnenia; porušení judikatúry týkajúcej sa trov konania; obmedzení práv; a porušení článku 52 Charty Európskej únie.
- 4) Štvrtý odvolací dôvod je založený na porušení článku 66 rokovacieho poriadku; zamietnutí žiadosti o neuvedenie určitých citlivých informácií v rozsudku T-838/16; následnom neprimeranom rozsahu rozsudku; ako aj protiprávneho zloženia piatej komory bez možnosti konať v rozšírenom zložení alebo účinne hlasovať.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, 2001, s. 43; Mim. vyd. 01/003, s. 331).

⁽²⁾ Rozsudok z 29. júna 2010, Komisia/Bavarian Lager (C-28/08 P, ECLI:EU:C:2010:378).

⁽³⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov (Ú. v. ES L 8, 2001, s. 1; Mim. vyd. 13/026, s. 102).

Odvolanie podané 20. septembra 2019: Sony Corporation, Sony Electronics, Inc proti rozsudku Všeobecného súdu (piata komora) z 12. júla 2019 vo veci T-763/15, Sony a Sony Electronics/Komisia

(Vec C-697/19 P)

(2019/C 383/59)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľky: Sony Corporation, Sony Electronics, Inc (ďalej len „Sony“ alebo „odvolateľky“) (v zastúpení: N. Levy, advokát, R. Snelders, advokát, E.M. Kelly, Solicitor)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Návrhy odvolateliek

Odvolateľky navrhujú, aby Súdny dvor:

- zrušil napadnutý rozsudok,
- vyhovel žalobným návrhom predloženým v prvostupňovom konaní,
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania vrátane trov prvostupňového konania.

Subsidiárne, ak by stav konania nedovoľoval rozhodnúť o veci, odvolateľky navrhujú, aby Súdny dvor:

- vrátil vec Všeobecnému súdu,
- rozhodol, že o trovách prvostupňového a odvolacieho konania sa rozhodne neskôr.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolateľky na podporu svojho odvolania uvádzajú štyri odvolacie dôvody.

Prvý odvolací dôvod je založený na tom, že Všeobecný súd sa dopustil pochybenia, keď svojím vlastným odôvodnením nahradil odôvodnenie rozhodnutia [rozhodnutie Komisie vo veci AT.39639 – Optické diskové mechaniky, C(2015) 7135 final].

- Rozhodnutie sa zakladalo na zistení, že odvolateľky sa podieľali na „viacerých samostatných porušeníach“, ktoré mohli byť tiež posúdené ako jediné a pokračujúce porušenie. Všeobecný súd prijal záver, že nie všetky individuálne kontakty uvedené v rozhodnutí boli preukázané.
- Nepreukázané kontakty nemôžu predstavovať porušenia článku 101 ods. 1 ZFEÚ. Všeobecný súd napriek tomu potvrdil zistenie uvedené v rozhodnutí týkajúce sa jedineho a pokračujúceho porušenia, a to na základe týchto nepreukázaných kontaktov tvoriacich časť súboru nepriamych dôkazov, z ktorých mohla vychádzať Komisia. Všeobecný súd sa tým, že odôvodnenie rozhodnutia nahradil svojím vlastným odôvodnením, dopustil nesprávneho právneho posúdenia.

Druhý odvolací dôvod je založený na tom, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že potvrdil konštatovanie účasti in jedinom a pokračujúcom porušení v rámci uvedeného obdobia, a to na základe menšieho počtu kontaktov, než boli identifikované v rozhodnutí.

- Všeobecný súd nesprávne rozhodol, že Sony sa pokračujúcim spôsobom podieľala na údajnom porušení v období od 23. augusta 2004 do 15. septembra 2006, a to napriek tomu, že pripustil existenciu približne osemmesačného obdobia, v rámci ktorého Komisia nepreukázala nijaké protisúťažné kontakty, ktoré by zahŕňali Sony.
- Odôvodnenie Všeobecného súdu je vnútorne nekonzistentné, keďže pripustil, že počas viac ako šesťmesačného obdobia neexistovali žiadne preukázané kontakty, ktoré by zahŕňali Sony, ale tiež konštatoval, že tieto kontakty sa uskutočňovali každé „dva alebo tri mesiace“.

Tretí odvolací dôvod je založený na tom, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že jediné a pokračujúce porušenie posúdil ako porušenie, ktoré bolo nevyhnutne tvorené súborom samostatných porušení.

- Všeobecný súd nekonštatoval, že Komisia porušila právo spoločnosti Sony na obhajobu, a to napriek zisteniu, ku ktorému dospela Komisia v rozhodnutí – bez predchádzajúceho uvedenia v oznámení o výhradách – a to že údajné správanie predstavovalo nielen jediné a pokračujúce porušenie, ale aj viacero samostatných porušení.
- Všeobecný súd nesprávne konštatoval, že Komisia uviedla náležité odôvodnenie svojho záveru, že Sony sa dopustila viacerých samostatných porušení.

Štvrtý odvolací dôvod je založený na tom, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, porušil zásady rovnosti zaobchádzania a proporcionality, nedodrжал povinnosť odôvodnenia, keďže potvrdil pokutu uloženú spoločnosti Sony, a to na základe tých istých príjmov, ktoré tvorili základ samostatnej pokuty uloženej spoločnosti Lite-On.

- Všeobecný súd porušil zásadu vyplývajúcu z usmernení k metóde stanovenia pokút, podľa ktorej by hodnota predajov mala „odrážať“ ekonomický význam porušenia“ a „relatívny podiel každého podniku na porušení“, a porušil zásadu rovnosti zaobchádzania.
- Všeobecný súd porušil svoju povinnosť odôvodnenia, pretože náležitým spôsobom sa nezaoberal tvrdením, podľa ktorého viedlo dvojité započítanie k nárastu ekonomického významu porušenia.
- Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že zamietol tvrdenie odvolateľiek, podľa ktorého Komisia neodôvodnila svoj odklon od zaužívanej praxe.

Odvolanie podané 20. septembra 2019: Sony Optiarc, Inc, Sony Optiarc America, Inc proti rozsudku Všeobecného súdu (piata komora) z 12. júla 2019 vo veci T-763/15, Sony Optiarc, Sony Optiarc America/Komisia

(Vec C-698/19 P)

(2019/C 383/60)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľky: Sony Optiarc, Inc, Sony Optiarc America, Inc (ďalej len „Sony“ alebo „odvolateľky“) (v zastúpení: N. Levy, advokát, R. Snelders, advokát, E.M. Kelly, Solicitor)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Návrhy odvolateľiek

Odvolateľky navrhujú, aby Súdny dvor:

- zrušil napadnutý rozsudok,
- vyhovel žalobným návrhom predloženým v prvostupňovom konaní,
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania vrátane trov prvostupňového konania.

Subsidiárne, ak by stav konania nedovoľoval rozhodnúť o veci, odvolateľky navrhujú, aby Súdny dvor:

- vrátil vec Všeobecnému súdu,
- rozhodol, že o trovách prvostupňového a odvolacieho konania sa rozhodne neskôr.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolateľky na podporu svojho odvolania uvádzajú štyri odvolacie dôvody.

Prvý odvolací dôvod je založený na tom, že Všeobecný súd sa dopustil pochybenia, keď svojím vlastným odôvodnením nahradil odôvodnenie rozhodnutia [rozhodnutie Komisie vo veci AT.39639 – Optické diskové mechaniky, C(2015) 7135 final].

- Rozhodnutie sa zakladalo na zistení, že odvolateľky sa podieľali na „viacerých samostatných porušeníach“, ktoré mohli byť tiež posúdené ako jediné a pokračujúce porušenie. Všeobecný súd prijal záver, že nie všetky individuálne kontakty uvedené v rozhodnutí boli preukázané.